

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

Poznań,

KN-I.4131.1.618.2017.8

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875)

orzekam

nieważność § 16 ust. 4 pkt 3) uchwały Nr XXXIII/191/2017 Rady Gminy Rozdrażew z dnia 23 października 2017 roku w sprawie przyjęcia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie GMINY ROZDRAŻEW - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr XXXIII/191/2017 z dnia 23 października 2017 roku Rada Gminy Rozdrażew przyjęła regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Rozdrażew.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 27 października 2017 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 15 w zw. z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) - zwanej dalej „u.s.g.” oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1289) – zwanej dalej „u.c.p.g.”.

W § 16 ust. 4 pkt 3) przedmiotowej uchwały postanowiono, że wyprowadzenie psów ras dużych i olbrzymich, bądź uznanych za agresywne lub zachowujących się w sposób agresywny w miejsca publiczne jest możliwy wyłącznie na smyczy i w kagańcu.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodne z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 21 stycznia 2009 roku, III SA/Łd 564/08; wyrok NSA OZ. we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999 roku, II SA/Wr 364/098, CBOSA).

W myśl art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy samorządu terytorialnego wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Stosownie do przepisu art. 40 ust. 1 u.s.g. gminie przysługuje na podstawie upoważnień ustawowych prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Delegację ustawową w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 4 ust. 1 u.c.p.g., w myśl którego rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała

regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, który jest aktem prawa miejscowego. Zgodnie z przywołaną normą regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

- „1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:
- a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych przeterminowanych leków i chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz zużytych opon, a także odpadów zielonych,
 - b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
 - c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
 - b) liczby osób korzystających z tych pojemników;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) (uchylony);
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.”

W orzecznictwie wyrażono pogląd, iż postanowienia regulaminu, jako aktu prawa miejscowego nie mogą w szczególności wykraczać poza zakres ustawowego upoważnienia unormowanego w art. 4 ust. 2 u.c.p.g., być niezgodne z innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa oraz powtarzać regulacji zawartych w tych przepisach ani też formułować ustanawianych w nim nakazów lub zakazów w sposób niejasny lub niejednoznaczny. Naruszenie któregokolwiek z tych wymogów będzie, co do zasady, skutkowało nieważnością wadliwego przepisu (por. wyrok NSA z dnia 30 grudnia 2009 roku, II OSK 1077/09, CBOSA).

Zdaniem organu nadzoru ograniczenie możliwości wyprowadzania psów ras dużych i olbrzymich, bądź uznanych za agresywne lub zachowujących się w sposób agresywny w miejsca publiczne wyłącznie na smyczy i w kagańcu nie znajduje uzasadnienia prawnego i nie mieści się w delegacji art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. Stosownie do art. 10a ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1840) zakazuje się puszczania psów bez możliwości ich kontroli i bez oznakowania umożliwiającego identyfikację właściciela lub opiekuna. Zatem obowiązkiem właściciela lub opiekuna jest konieczność zapewnienia sprawowania kontroli nad psem podczas jego wyprowadzania. Jednakże sposób sprawowania tej kontroli jest już prawnie nieistotny (o ile nie godzi

w zasadę humanitarnego traktowania zwierzęcia) i organ stanowiący gminy nie ma kompetencji do tego, aby modyfikować wskazany w ustawie obowiązek poprzez określenie sposobu jego wykonywania. Ponadto jak wszelkie ograniczenia praw jednostki, także ograniczenia uprawnień właściciela psa bądź nałożenie na niego dodatkowych obowiązków, muszą być wprowadzane z poszanowaniem zasady proporcjonalności. Postanowienia regulaminu czystości i porządku nie pozwalające na uwzględnienie specyficznych sytuacji i tym samym niekiedy nadmierne jak i w rezultacie prowadzące do sankcji karnych, mogą tę zasadę naruszać (por. wyroki WSA w Poznaniu z dnia 21 stycznia 2016 roku, IV SA/Po 740/15; z dnia 16 grudnia 2014 roku, II SA/Po 916/13; z dnia 22 października 2015 roku, IV SA/Po 372/15; z dnia 19 listopada 2015 roku, IV SA/Po 593/15, CBOSA). Podnieść należy, że ustawodawca nie upoważnił rady do sformułowania zakazu i warunków wprowadzania zwierząt na określone tereny, lecz do ustalenia metody postępowania ze zwierzętami domowymi w taki sposób, by ich pobyt na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku nie był uciążliwy oraz nie zagrażał przebywającym tam osobom (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 22 stycznia 2014 roku, IV SA/Po 792/13; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 czerwca 2014 roku, II SA/Wr 153/14, CBOSA).

Mając na uwadze powyższe wydanie niniejszego rozstrzygnięcia jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:
Rada Gminy Rozdrażew,
Wójt Gminy Rozdrażew.